

Τριώδιον

Ἦχος β'. Τῷ Σαββάτῳ Πρωΐ

Τῷ Σαββάτῳ Γ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὁρθρον.

Μηναῖον - ΤΗ Δ' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τῆς
Κλίμακος

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἡμαρτον
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ
σὺ δὲ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός,
ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 16. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτὴ.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος β'.

Ὁ φαιδρύνας τοὺς Ἁγίους σου ὑπὲρ
χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς ὁσίους σου ὡς
ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ
ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν κυβέρνησον ὡς
φιλόανθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον ὡς
θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ ἢ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων Κύριε, εἰς μνηίαν τῶν προσδοκωμένων ἄγει με, καὶ καθορῶν μου τὴν καταδίκην, προσφέρω τὴν ἐκ βασάνων φωνήν· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἁγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΚΑΘΙΣΜΑ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Ψαλμὸς ΡΙΗ' (118).

Στάσις Α'

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Εν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυσα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξηγγεῖλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω καὶ κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου· ζήσομαι καὶ φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Αποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ
ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου, τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ
ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ
κατ' ἐμοῦ κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου
ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου
ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά
σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰς ὁδούς μου ἐξήγγειλα, καὶ
ἐπήκουσάς μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Ὅδον δικαιομάτων σου συνέτισόν με,
καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας,
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ὅδον ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ καὶ
τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με.

Ὅδον ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου, Κύριε·
μὴ με καταισχύνης.

Ὅδον ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν
ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν
δικαιομάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διὰ
παντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν
νόμον σου καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλίνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, τοῦ
μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν
με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν
ὕπωπτευσας· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ
σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι
λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς
κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου
ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσυχνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς
ἠγάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς
ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν
ἐν τοῖς δικαίωμασί σου.

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου,
ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει
μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα,
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ'
αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Αθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν,
τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου ἐν
τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου,
Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά
σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ
φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου.

Ἡτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἐταράχθην, τοῦ
φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν
μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ
ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν
φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς
ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ
δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου
σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν
δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ
ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου
ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ
χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων,
ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς
ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθην ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ
δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως
ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου
ὑπὲρ χιλιάδας χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν
με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς
ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ
εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου
ἐπήλπισα.

Ἔγνων, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ
κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ
παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ
δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἰοικτιρμοί σου, καὶ
ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνήτησαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως
ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν
ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ
ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου λέγοντες· πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου;
πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικόντων με
κρίσιν;

Διηγῆσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας,
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ
φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου
διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ
σύμπαντα δοῦλα σά.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν,
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
(ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ

ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ
διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων
σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων,
μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν
ἀπὸ περὰ τῶν ἑξῆς περὰ τῶν τῆς οἰκουμένης
κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων,
τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν
τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ
παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ
ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν

σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Στάσις Β'.

Σὸς εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ
δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ
ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα
ἡ ἐντολήσου σφόδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην
τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἔστιν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν
ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἔστιν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με
συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου
ἔστιν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς
πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους
σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα,
ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια
σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο
ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου καὶ
φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦφυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματάσου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσιν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶσύ· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθήλωσον ἐκ τοῦφόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρῖμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

Δουλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριάσου.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξερεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἥνοιξα καὶ εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζήλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με· αἱ ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι· σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἁωρία καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κριμά σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκόντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἦδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κριμά σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα· Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου ὡς ὁ εὗρίσκων σκῦλα πολλά.

Αδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλή τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοὶ μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου, Κύριε· κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. α'.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός· ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην. (ἐκ γ')

Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορός, εὗρε πηγὴν τῆς ζωῆς καὶ θύραν Παραδείσου, εὗρω καὶ γώ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας. τὸ ἀπολωλός πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσαί με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁ πάλαι μέν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνι σου θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εἰκὼν εἰμι, τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων, οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα, Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἀνάπαυσον, ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἀγίων, Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμπουσιν ὡς φωστῆρες, τοὺς κεκοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ,

ὁ Πατήρ ὁ ἄναρχος, ὁ συνάναρχος Υἱὸς
καὶ Θεῖον Πνεῦμα. φώτισον ἡμᾶς πίστει
σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς
ἐξάρπασον.

*Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.*

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα,
εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν
ἀνθρώπων εὗρατο τὴν σωτηρίαν· διὰ σοῦ
εὕρομεν Παράδεισον, Θεοτόκε, ἀγνή
εὐλογημένη.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ
αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων,
προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων,
ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐκ τῶν ἀπ'
ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ
συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς
αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ
ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν,
καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ

Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν
αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης
σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ
διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ
σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων
σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων,
ιερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,
μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν
ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης
κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων,
πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων,
τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν
τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη,
λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ
παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ
διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός,
συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς
ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
σὺ γὰρ ὁ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ
δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ
ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων
εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ

καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Β'.

Ἦχος πλ. α'.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν, μετὰ
Δικαίων τοὺς δούλους σου, καὶ τούτους
κατασκηνώσον ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, καθὼς
γέγραπται, παρορῶν ὡς ἀγαθός, τὰ
πλημμελήματα αὐτῶν, τὰ ἐκούσια, καὶ τὰ
ἀκούσια, καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει
φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει
φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

Ὁ ἐκ Παρθένου, ἀνατείλας τῷ κόσμῳ,
Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς
ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλή μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδοξασται.

Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες,
Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα,

βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ
ὅτι δεδόξασται.

Τροπάγια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλῶς βδελυξάμενος τὸν κάτω κόσμον,
τὸν ἄνω ἀπειλήφας, Ἰωάννη πάνσοφε·
διὸ διδάσκεις ἡμᾶς, τοῦ κόσμου εἶναι τὴν
φυγὴν, Θεοῦ οἰκεῖωσιν.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Λιμοῦ προσπαθείᾳ σου λύσας τὴν
νόσον, τὸν ἄρχοντα ἔδησας τῶν παθῶν
μακάριε, σειραῖς ἀγώνων σου, καὶ ἀπαθείας
ἐπαθλα, ἐστέφθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἰσάγγελον φρόνημα λαβὼν θεόφρον,
τοῦ κόσμου ἀπερῶνξας, σεαυτὸν πανόλβιε,
τοῦ γεηροῦ καὶ φθαρτοῦ· διὸ αὐλίζῃ
προφανῶς, εἰς τὰς αὐλοὺς μονάς.

Δόξα.

Μακρὸν συγγραψάμενος τοῖς ὑπηκόοις,
τὸν λόγον μακάριε, Ἰωάννη πάνσοφε, ταῖς
διδασκαῖς σου αὐτούς, πρὸς μακαρίαν ἐκ τῆς
γῆς, ἀναβιβάσεις ζωὴν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κηρύττει τὸν τόκον σου ἡ Ἐκκλησία,
Παρθένε Θεόνυμφε, ὀρθοδόξῳ στόματι, καὶ
δόγμασι θεϊκοῖς, τὰ σύμβολα δὲ τῆς σαρκός,
τοῦ σοῦ Υἱοῦ προσκυνεῖ.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὕμνει τὸ
πνεῦμά μου.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς
κεφαλὴν γωνίας, αὐτὸς ἐστὶν ἡ πέτρα, ἐν ᾗ
ἐστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν ἐξ
ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

Τροπάγια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὖρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν
ἀοργησίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν
δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ
νῦν θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ,
ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Εὖρες ὡς τερπνὸν θυμίαμα, τὴν
ἀοργησίαν, πᾶσαν ἐκδιώξας θυμοῦ τὴν
δυσωδίαν, ἐκ βάθους τῆς ψυχῆς σου· διὸ
νῦν θεσπέσιε, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Λυτρωτῇ,
ἁμαρτιῶν τὴν λύσιν αἴτησαι.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Φλέξας τῷ πυρὶ μακάριε, τῆς Χριστοῦ
ἀγάπης, νοῦν μνησικακίας ἔλαμψας ἀκτῖσι,
πιστῶς φιλαδελφίας, καὶ ῥάστην ὑπέδειξας
ὁδὸν Μακάριε, πρὸς σωτηρίαν πᾶσι, τρανῶν
τὸ ἀμνησικάκον.

Δόξα.

Ἦρας πρακτικῆς ἀσκήσεως, οὐρανόθεν
χάριν· ὅθεν ἀποφράττεις χεῖλη καταλάλων,
σοφαῖς διδασκαλίαις, ἐν αἷς ποδηγούμεθα,

πρὸς ἀρετῶν πορείαν, ἧς καὶ τυχεῖν ἀξιωθεῖμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦισε παρθενία τίκτειν σε ὁ Προφήτης
πάλαι, ἄχρονον ἐν χρόνῳ, καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ
λόγον, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν Θεὸν
ἡμῶν, ὃν ἐξιλέωσας Ἀγνή, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
εὐφημούντων σε.

Ὁ Εἰσμός.

Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν, οἱ
οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη, εἰς
κεφαλὴν γωνίας, αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα, ἐν ἣ
ἐστερέωσε, τὴν Ἐκκλησίαν ὁ Χριστός, ἣν ἐξ
ἐθνῶν ἐξηγοράσατο.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς ἀρετὰς πρὸς οὐρανὸν ἀναβάσεις,
καταπηξάμενος σαφῶς ἐπανήλθες, πρὸς
θεωρίας ἄπλετον βυθὸν εὐσεβῶς, πάσας
στηλιτεύσας μέν, τῶν δαιμόνων ἐνέδρας,
σκέπεις ἀλωβήτους δέ, τοὺς ἀνθρώπους ἐκ
τούτων, ὧ Ἰωάννη κλῖμαξ ἀρετῶν, πάντας
σωθῆναι ἰκέτευε Ὅσιε.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ
γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς
ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ
δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὤδιθ δ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐν Πνεύματι προβλέπων Προφῆτα
Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν
ἐκήρυττες βοῶν, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη
ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν
ἀναδειχθήσῃ. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νηστεία χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς
ὀρμάς, ἡσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ, ὡς
ὀσμήν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου,
πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἔφυγες,
ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Νηστεία χαλινώσας τῆς γλώττης τὰς
ὀρμάς, ἡσυχία ἴθυνας τὸν βίον σου Σοφέ, ὡς
ὀσμὴν δὲ πυρὸς γευσάμενος χάριν Ὑψίστου,
πολυέπειαν ὡς ἀχλὺν τῆς ἀμαρτίας ἔφυγες,
ἀμέμπτως λατρεύων Θεῷ.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῇ αὐτοῦ.

Αφθόνως ἀληθεία γλυκάνας τὴν
ψυχὴν, τὴν πικρὰν ἐξέφυγες τοῦ ψεύδους
μετοχὴν· διὸ ἀσκήσει ἐνθέῳ καταδουλώσας,
δαιμόνων δούλους θεορῶν Ἰωάννη,
ᾧφθης Μοναστῶν ὁδηγὸς ἀπλανής.

Δόξα.

Στενούμενος τῷ τόνῳ ἀσκήσεως
στερῶς, ἀκηδίας λέλυκας τὴν πάρεσιν
Σοφέ, καὶ προθυμίας τῷ δόρατι θανατώσας,
τῆς ἀθυμίας τὴν ἰσχύν, Θεῷ πρεσβεύεις,
πᾶσιν ἱλασμόν δωρηθῆναι ἡμῖν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μακάριον τὸ ἔθνος πανύμνητε Ἀγνή,
ὁ τιμᾶν ἡξίωται τὸν τόκον σου πιστῶς,
ὀρθοδοξία καὶ δόγμασι καὶ τοῖς ἔργοις, τῆς
ἀληθείας ἐν συμβόλοις ἐμφανίζον, πᾶσαν
τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σάρκωσιν.

Τοῦ Μηναίου - -

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ε΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Νῦν περιέσχε με Σωτήρ, ἀμαρτίας καὶ
ἀχλὺς· διὸ μοι ἀνάτειλον, τῆς μετανοίας
Κύριε, τὸν ὀρθρον ὡς εὐσπλαγχνος, πρὸ τοῦ
με φθάσαι τὸ πέρας τὸ ἄδηλον, τὸ τῆς ζωῆς
μου Χριστέ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς ἐγκρατείας τῇ τρυφῇ, παινόμενος
τὸν νοῦν, οὐκ ἔδωκας χεῖλη σου, τῆς ἡδονῆς
τοῖς βρώμασι· διὸ ἀπηγχόνισας λιμῷ τὰ
πάθη, καὶ δαίμονας ἡσχυνας· καὶ γὰρ ὁ
θλίβων λοιμόν, θανατοῖ ἡδονάς.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ὡφθης ἀγνείας ἐραστῆς, καὶ λαγνείας
μισητῆς, τῷ φωτὶ ἐξέφυγες, πιστῆς
ἐξαγορεύσεως, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν·
καὶ γὰρ ὁ θέλων καθάραι σῶμα καὶ νοῦν,
θριαμβεύσει θερμῶς τὰ τοῦ σκότους
κρυπτά.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱάμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Νῷ καὶ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί, τῇ Τριάδι
λειτουργῶν, εἰδώλων προσκύνησιν,
σαφῶς ἀπεσκοράκισας, ἐλέῳ φιλόπτωχε,
καὶ ἀναγκαίων τῇ σπάνει, καὶ γέγονας
φιλόθεος ἀληθῶς, ἡ φιλάργυρος.

Δόξα.

Ἄχθος τῆς ὕλης εὐσεβῶς, ἀπορρίψας
ἐπὶ γῆς, ἀνέπτῃς πρὸς ἄβυσσον, περὶ
ἀκτημοσύνης σου· διὸ παριστάμενος, ἀὐλῶς
Πάτερ Χριστῷ σὺν Ἀὐλοῖς πιστῶς, αἰτῆσαι
ἱλασμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐχθιστοὶ ᾧφθησαν ἡμῖν, καὶ ἐπάρατοι
ὁμοῦ, τῆς σῆς Αἰειάρχθενε, οἱ προσκυνεῖν
μὴ θέλοντες, μορφῆς τὸ Εἰκόνισμα, καὶ τοῦ
Υἱοῦ σου, διότι οὐ πείθονται, τοῖς ἄνωθεν
πατρικοῖς θείοις δόγμασι.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδιὴ Γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν ζωὴν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου κρᾶζοντα, δόξα σοι.

Τροπάγια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πρώμῃ νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερόρως, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὥφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Στίχ. Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου.

Πρώμῃ νήψεως ἀγνῆς, καὶ ἀγῶσι προσευχῆς, τὸ ἀναίσθητον παθῶν, ἐξεδίωξας στερόρως, τῆς σῆς ψυχῆς, καὶ ὅλος ὥφθης, Πάτερ νηφάλιος.

Στίχ. Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με.

Ἐν αὐτῷ προσευχῇ, τὸν φιλοῦπνον ἐχθρόν, ὑποτάξας ἀνδρικῶς, ὥφθης γρήγορος ποιμὴν, θεόληπτε, Χριστοῦ τῆς ποιμένης, καὶ διδασκάλων φωστήρ.

Στίχ. Πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Τοῦ νοὸς τὸν ὀφθαλμόν, καθαγνίσας εὐσεβῶς, ἀνυστάκτως τῷ Χριστῷ, λειτουργῶν διὰ παντός, προέβλεψας, τὰ θεῖα κάλλη, τῆς μακαρίας τρυφῆς.

Στίχ. Ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου;

Θεοτοκίον.

Ναυτιῶσι σάλω νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, καθορῶντες εὐλαβῶς, Ὁρθοδόξων τοὺς χορούς, οἱ ἄνομοι, ἀσπαζομένους, τὴν σὴν Παρθένε μορφήν.

Κανὼν Α΄ τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος δ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Στίχ. Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη.

Αἱμάτων ἡρδεύσατε σταγόσι, τῶν εὐσεβῶν καρδίας δυσσεβούντων δὲ τὰς παρατάξεις, περιφανῶς ἐν αὐταῖς ἐπνίξατε, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Στίχ. Ἐδν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Δοξάσαντες μέλεσιν οἰκείοις, τὸν τοῦ παντός Δεσπότην, νῦν δοξάζεσθε ἀδιαλείπτως, δόξα πιστῶν, Ἀθληταὶ ὑπάρχοντες καὶ μεγάλοι ἀντιλήπτορες.

Στίχ. Καὶ ἀναβήτην ἐκ φθορᾶς ἡ ζωὴ μου, πρὸς σέ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ἐν λάκκῳ ἐτέθης κατωτάτῳ, τοῖς οὖν πιστῶς θανοῦσι τὴν ἀνάπαυσιν Λόγε, παράσχου, τῶν ἱερῶν Ἀθλητῶν δεήσεσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Ἐδν ἡ κεφαλὴ μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα σε φωναῖς διαπρυσίοις, ἀνευφημῶμεν Κόρη, τὰς φωνὰς ἡμῶν

ταύτας προσδέχου, καὶ ἱλασμὸν ὀφλημάτων
λήψεσθαι, τὸν Υἱόν σου καθικέτευε.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Συνεχόμενον δέξαι με.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Νῦν Μαρτύρων πανήγυρις·
συνδράμωμεν καὶ τὰ ἄθλα αὐτῶν, τὰ
πανσέβαστα μακαριοῦντες, Χριστὸν τὸν
τούτους στέψαντα ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Ἐν τῇ θείᾳ πυρούμενοι ἀγάπῃ Χριστοῦ,
ἐπ' ἀνθρώκων πυρὸς διαβαίνετε, ὡς ἐπὶ
δρόσου, αὐτὸν ὑμνοῦντες Μάρτυρες
μακάριοι.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Σὲ Τριάς ὑπεράρχιε, καὶ θεία Μονάς,
φῶς καὶ φῶτα μέλπω, ζῶν καὶ ζώας, Νοῦν
Λόγον, Πνεῦμα ἅγιόν τε, καὶ ἅγια, τὸν ἕνα
Θεόν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκ τῆς ρίζης ἀνέτειλε, σοῦ ἄνθος ζωῆς,
Ἰεσσαὶ προπάτορ ἀνασκίρτησον, ὁ σῶζων
Κόσμον, ἐκ τῆς ἀγνῆς Νεάνιδος, Χριστὸς ὁ
Θεός.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Πῦρ καὶ ξίφος καὶ θάνατον οὐ
πτήξαντες, τὴν ὁμολογίαν διεσώσατε
τῆς σωτηρίας, ὑπὸ Χριστοῦ νευρούμενοι
μακάριοι.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
ἀνλίσθησονται.

Νεκρώσιμον.

Ἐν νεκροῖς ὁ ἐλεύθερος, ὡς ὢν ἀρχηγός,
ζωῆς καὶ θανάτου, σὺ ἀνάπαυσον, οὐς
προσελάβου, καὶ ἐν αὐλαῖς σου, σκηνώσον
Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. δ'.

Συνεχόμενον δέξαι με φιλάνθρωπε, ἐκ
πταισμάτων πολλῶν, προσπίπτοντα τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου, ὡς τὸν Προφήτην Κύριε, καὶ
σῶσόν με.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι
πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ
ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ
βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν
τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας
ὁ πλάσας με, καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ
εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, ὅπου πάντες βροτοὶ
πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες
ῶδὴν τό, Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ
Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἰωάδ (ἢ Ἰωήλ).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν τῷ Φρέατι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Εὐβούλη, ἡ
μήτηρ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος, Ἰωάννης,
Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Ὁ Ἅγιος Νέος Ἱερομάρτυς Ζαχαρίας,
ὁ μαρτυρήσας ἐν Κορίνθῳ ἐν ἔτει ,αχπδ'
(1684), ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὤδιῃ ζ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. *Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.*

Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ,
οὐχ ἥψατο οὐδὲ παρηνώχλησε τὸ πῦρ, τότε
οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουν καὶ
εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν,
Πανεύφημε, θράσους νηπιώδους δειλίας,
ᾧφθης στερόρος καὶ φοβερός, πνεύμασιν
ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ θαυμαστώσας σε.

Στίχ. *Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον
τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.*

Ὡς τῆς ἀνδρείας ξίφει καθελὼν,
Πανεύφημε, θράσους νηπιώδους δειλίας,
ᾧφθης στερόρος καὶ φοβερός, πνεύμασιν
ὄντως ἀκαθάρτοις ἅπασιν· Εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ θαυμαστώσας σε.

Στίχ. *Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς
ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου
ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς.*

Νόμῳ Χριστοῦ ἐνθέως πειθαρχῶν,
ἐπάτησας δόξαν φερωνύμως τὴν κενὴν,
μόνῳ Θεῷ τῷ ἐν κρυπτῷ, φέρων τοὺς

κόπους τῆς στερόρᾳς ἀσκήσεως, ὅς ἀποδίδωσιν εἰς φανερόν τοὺς μισθοὺς.

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ᾧ ἐπήγαγες ἡμῖν.

Πρὸς ἀοράτους φάλαγγας παθῶν, ἀράμενος πόλεμον, ἐδείχθης νικητής, ὡς ταπεινὸς τῷ λογισμῷ καὶ τῇ καρδίᾳ· τὸν γὰρ ὑπερήφανον καὶ ἀλαζόνα ἐχθρόν, τούτοις κατέτρωσας.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἀγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς Χριστὲ σαρκώσεως τιμῶν, τὴν ἔνωσιν ταύτης καὶ τὸ εἶδος προσκυνῶ, θεοπρεπῶς, ὅτι Θεὸς ὢν πρὸ αἰώνων, ἐκ Παρθένου γέγονας, βροτὸς ἀφύρτως αὐτός, κατ' ἄμφω τέλειος.

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ἐβδόμης Ὠδῆς.

Ὅτι ἡμάρτομεν καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν, οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς χειρὰς ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα ἡμῶν, αἰσχύνῃ καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε.

Μὴ δὴ παραδῶης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον

ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμεν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ γῇ σήμερον, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀρχῶν, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος, οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πιόνων, οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὁπισθέν σου· ὅτι αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβούμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἀλλὰ ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου, καὶ δὸς δόξαν τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπήσαν πάντες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβεῖ.

Καὶ γνώτωσαν ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς
μόνος καὶ ἑνδοξος, ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς
ὑπηρέται τοῦ βασιλέως, καίοντες τὴν
κάμινον νάφθη καὶ πίσση καὶ στυππῖω καὶ
κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου
ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἑννέα, καὶ
διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν
κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα
τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον,
καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς
καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου ὡς
πνεῦμα δρόσου διασυρίζον, καὶ οὐχ ἥψατο
αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ
παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ Τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος,
ὑμνοῦν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν
Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ, λέγοντες·

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ὡιδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς
τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τίνι στέργουσα τὰ πάθη, τῶν
ἀλόγων ἀληθῶς, ψυχὴ ἐξωμοίωσαι; τίνα
ὑπερβάλλοντα ἔσχεις, ἐν ἀμαρτίαις; βόησον
τῷ Χριστῷ. Σῶσόν με Ἀγαθέ.

Στίχ. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς
δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ
ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιοι τὸν ἐν Ἁγίοις, αἰτήσατε ἐκτενῶς,
ἐπαναπαυόμενον, ταῖς ἁγίαις ταύταις
ἡμέραις, καθαγιάσαι πάντων, τῶν εὐσεβῶν
τὰ φρονήματα.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ
τῆς ἁγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑψιστε ὁ ἐν ἐλέει, πλούσιος καὶ
ἀγαθός, τοῖς δούλοις σου ἄφεσιν, τοῖς
προκοιμηθεῖσι παράσχου, χοροῖς Ἀγίων
τούτους, συναριθμῶν ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων
ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβείμ,
ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας νομίμων δίχα φύσεως τὸν
Πλαστοργόν, γενόμενον ἄνθρωπον.
Ἀχραντε αὐτὸν οὖν δυσώπει, πάντων τὰς
ἀνομίας νῦν παριδεῖν, καὶ τὰ πταίσματα.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ ζ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων, δειξας τὰ
μνημόσυνα, χαρὰν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου, καὶ
ψυχῆς θυμηδιάν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐ ψευδόμεθά σε Χριστέ, οὐδὲ ἁρνούμεθα οἱ Μάρτυρες ἐκραύγαζον ἐν μέσῳ τῶν βασάνων, τοὺς παρανόμους δικαστὰς καταπλήττοντες.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἐν τρισὶ προσώποις, μίαν φύσιν σέβομεν, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα, προφητικῶς βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πῶς ὡς μήτηρ τίκεις, καὶ παρθένος ἔμεινας; Ὅτι Θεὸν ἐγέννησα, μὴ ζητεῖ μοι τὸν τρόπον· ὅσα γὰρ βούλεται ποιεῖ, ἡ Θεόπαις βοᾷ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Μαρτυρικὴ χορεία, ἡ θεοφάνωτος τοὺς δούλους σου ἀξίωσον, προσκυνητὰς γενέσθαι, τοῦ θείου καὶ ζωοποιοῦ τοῦ Σωτῆρος Σταυροῦ.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Νεκρώσιμον.

Ὁ τῆς ζωῆς ταμίας, Βασιλεῦ ἀθάνατε, οὓς ἐξελέξω δούλους σου ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, καταξίωσον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μεταβαλὼν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤδι ἡ'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὤδι ἡ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάριον.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουργόν, ὡς δύσχρηστον φυγών, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς, ὡς πρῶως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπλάστοις σου ἤθεσι μειώσας ἀκραιφνῶς, τὸν τρόπον τὸν ὑπουργόν, ὡς δύσχρηστον φυγών, πραέων τοῖς τόποις ἐπαυλίζῃ σαφῶς, ὡς πρῶως βιώσας, θεόφρον Ἰωάννη.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μητέρα καὶ φύλακα πασῶν τῶν ἀρετῶν, τὴν θείαν ταπείνωσιν, ὑπέγραψας ἡμῖν· καὶ γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἀρχιτέκτων σοφός, τῆς θείας ἀνόδου, τὴν βάσιν κατεπήξω.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις

Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μετέσχεσ τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος σαφῶς, καὶ πάντα ἐπλήρωσας, τοῦ Θείου φωτισμοῦ, διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον, τῇ πράξει διδάξας, καὶ παιδεύσας τοῖς λόγοις.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐ γράφω Θεότητα, μὴ ψεύδεσθε τυφλοί· ἀπλῇ γὰρ ἀόρατος, ἀνείδεός ἐστι· σαρκὸς δὲ τὸν τύπον ἱστορῶν προσκυνῶ, καὶ πίστει δοξάζω, τὴν τεκοῦσαν Παρθένον.

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος δ'. Αντρωτὰ τοῦ παντός.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπτοήτω χοροῦντες φρονήματι, πρὸς ἐπίπονα σκάμματα Μάρτυρες, πόνους σαρκὸς ὑπέστητε, καὶ πρὸς ἄπονον λήξιν μετατεθέντες, πάντα πόνον καρδίας κουφίζετε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τὰ ἄνω φθαρτοῖς ἀλλαξάμενοι, σαρκικοῖς με φθειρόμενον πάθεσι, διὰ νηστείας σώσατε, καὶ εὐχῶν ἐμμελείας, Μάρτυρες Θεῶν, τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Τερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰκεσίαις Χριστὲ τῶν Μαρτύρων σου, τὰ ἐλέη σου πᾶσι κατάπεμψον, καὶ τοῖς πρὸ σὲ τὸν εὐσπλαγχνον, μεταστᾶσι τοῦ βίου, λύσιν παράσχου, ὀφλημάτων καὶ θείαν ἀνάπausιν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν

Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Θεὸν ἀναμάρτητον,
τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας ἐξάλειψον, ταῖς
μητρικαῖς πρεσβείαις σου, Θεοτόκε καὶ
σῶζε, ἀναβοῶντας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ
Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς πυριφλέκτους βασάνους
ἐνεγκόντες, ὡς δροσισμῷ Ἀθλοφόροι, μετὰ
χαρὰς ἀνεκράζετε· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Απόστολοι, Προφῆται,
καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦ θεοστράτευτος φάλαγξ τῶν
Μαρτύρων, τροπωσαμένη τὴν πλάνην,
νικητικῶς ἀνεκραύγαζεν· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ
Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Υἱῷ τὸν Πατέρα προσκυνοῦντες,
καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, πάντες πιστῶς
ἐκβοήσωμεν· Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὺ καὶ Παρθένος καὶ Μήτηρ ἀνεδείχθης,
κυοφοροῦσα ἀνάνδρως, Θεὸν τῶν ὅλων ἡ

πάνανγος· Ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώπει, σωθῆναι
τοὺς δούλους σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν.

Τῶν Ἀθλοφόρων πρεσβείαις τοὺς σοὺς
δούλους, καὶ προσκυνῆσαι καὶ βλέψαι,
Χριστὲ Σωτὴρ καταξίωσον, τὸν ζωοποιὸν
Σταυρόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσονται.

Νεκρώσιμον.

Ὁ καταλύσας τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τῇ
ἐκ νεκρῶν σου Ἐγέρσει, τοὺς μεταστάντας
ἀνάπαυσον, μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν σου, αἰνεῖν
σε τὸν Κύριον.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ
καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην,
καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ᾧ τοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος α'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον,
τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον,
τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν
ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν
πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις
τιμήσωμεν.

Τροπάρια.

Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αὐλῶ νῶ ἀναπτὰς πρὸς τὰ αὐλά,
θεωρημάτων βυθὸν σὺ κατέληφας, καὶ
τυχὼν τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
δι' ἐκτενοῦς προσευχῆς κατηξιώθης, τοῦ
προορᾶν τῶν μελλόντων τὴν δήλωσιν.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε
λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καταναλώσας τὸ ἔνυλον φρόνημα, τῆς
προσευχῆς τῇ φλογὶ Ὁσιώτατε. Ὅλος πῦρ
ἐνέφηνας, Ἰωάννη πάνσοφε θεόφρον· διὸ
ἐκστὰς εὐσεβῶς ταῖς θεωρίαις, τὴν ἀγαθὴν
ἡλλοιώθης ἀλλοίωσιν.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ἀπονεκρώσας τὰ πάθη ἀσκήσει
σου, πρὸς τελειότητα Πάτερ ἀνέδραμες,
ἀπαθείας Ὅσιε· διὸ νῦν δεήθητι Θεοῦ, ὑπὲρ
εἰρήνης παντὸς τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας
ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ῥώμην λαβὼν ἐν τῇ πίστει Πατὴρ ἡμῶν, καὶ περωθεὶς τῇ ἀγάπῃ ἀνέδραμες, ἀρετῶν πρὸς κλίμακα, εὐσθενῶς καὶ βέβηκας, ἐν τῇ Ἀγάπῃ Χριστοῦ· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ, τῶν ὀρεκτῶν ἐστὶ πάντων τὸ πλήρωμα.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τῆς λοχείας Ἀγνή τὸ παράδοξον, καὶ ἐπὶ τοίχων γραφαῖς ἀσπαζόμεθα, οὗ τὸ ἔργον σέβομεν, καὶ τὸ εἶδος τιμῶμεν, τὸ ἀληθὲς ἐξ ἀμφοῖν ὁμολογοῦντες, ὀρθοδοξίας εἰκότως πληροῦμεθα.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ Θ'. Ἦχος δ'. Εὐὰ
μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Στίχ. Ὁρκον, ὃν ᾤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Στηρίξαντες πέτρα νοητῇ, τὸ φρόνημα Ἀθλοφόροι, ἀπερίτρεπτοι, πάσαις ἐχθροῦ μηχανουργίαις ἐμείνατε· διό με τρεπόμενον, πρὸς πάθη ψυχοφθόρα στηρίξατε, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον παρακλήσεσιν.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἡ θεία καὶ ὄντως φωταυγής, ὁμήγουρις τῶν Μαρτύρων, καθικέτευε, τὸν ὑπεράγαθον Δεσπότην, καιρῷ τῆς ἐγκρατείας, συγχώρησιν, πταισμάτων ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι, καὶ αἰωνίαν ἀγαλλίασιν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Φιλάνθρωπε μόνε Ἀγαθέ, τοὺς δούλους σου ἐπ' ἐλπίδι, ἀναστάσεως, κεκοιμημένους αἰωνίου, φωτὸς σου ἀνεσπέρου ἀξίωσον, μετέχειν καὶ τροφῆς ἀπολαύσεως, ἵνα σε φόβῳ μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἢ σῆ, γεγένηται παναγία, μήτρα, Πάναγνε· ὅθεν πιστῶς ἀναβοῶ σοι· Τὰς κόρας τῆς ψυχῆς μου καταύγασον, καὶ τρίβον τὴν εὐθεϊαν ὑπόδειξον, τῷ σὲ γνησίως μακαρίζοντι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ Θ'. Ἦχος πλ. δ'. Μεγαλύνομέν
σε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφανῆσαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τῶν Μαρτύρων μνήμην, ἐκτελέσωμεν πιστοί, ἵνα τῆς ἐκείνων, κοινωνήσωμεν δόξης, εὐφημοῦντες τὰ ἄθλα, τῶν ἀγώνων αὐτῶν.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν, θῆρες ἔπτηξαν σφοδρῶς, ὑπεχώρησε πῦρ, συνετρίβησαν τόξα, ἐν ὑμῖν Ἀθλοφόροι, θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὑπεράρχιε φύσις, τρισυπόστατε Μονάς, Πάτερ, Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, φῶς καὶ

ζωὴ θεαρχία, τοὺς σὲ δοξολογοῦντας,
διαφύλαττε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐλογοῦμέν σε, τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ,
τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπιφανέντα τῷ
Κόσμῳ, καὶ ἐγείραντα κέρας, σωτηρίας ἡμῖν.

Στίχ. *Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος.*

Μαρτυρικόν.

Πρεσβευταὶ τοῦ Κόσμου, Ἀθλοφόροι
τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐτοῦ ιδέσθαι Σταυρόν,
καὶ προσκυνῆσαι, καταξιώσατε πάντας,
ἱκεσίαις ὑμῶν.

Στίχ. *Μακάριοι οὖς ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.*

Νεκρώσιμον.

Ὅπου ἀναβλύζει, πηγὴ ζωῆς Υἱὲ
Θεοῦ, καὶ ἐπισκοπεῖ σου, ὁ τοῦ προσώπου
φωτισμός, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας
ἐγκατάταξον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Μεγαλύνομέν σε, τὴν Μητέρα τοῦ
φωτός, καὶ δοξάζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,
ὡς τεκοῦσαν Χριστόν, τὸν Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός,
τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, καὶ
Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς
ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἔτερον.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων
ὡς Θεός, ἀνάπαυσον τοὺς σοὺς δούλους,
ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν· εἰ γὰρ καὶ
ἡμαρτον Σῶτερ, ἀλλ' οὐκ ἀπέστησαν ἐκ
σοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ
εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον
τὴν χειρὰ σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον

τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον
δούλοις, βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὄρμφαιαί δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Μαρτυρικά. Ἦχος β'.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθόντες μέχρι θανάτου,
ὧ ἄθλοφόροι Μάρτυρες, ψυχὰς μὲν ἔχετε εἰς
οὐρανούς ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ κατὰ κόσμον
ὅλον, δορυφορεῖται ὑμῶν τὰ λείψανα. Ἱερεῖς
καὶ Βασιλεῖς προσκυνοῦσι, καὶ λαοὶ πάντες
ἐπαγαλλόμενοι, συνήθως βοῶμεν· Ὑπνος
τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τῶν
Ὅσιων αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, λαβόντες οἱ
ἅγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον,

πᾶσαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύοντες.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῶν Ἁγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμᾷ ὑμῶν τὰ λείψανα, ᾧ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἰερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νίκος, Ἐκκλησιῶν ἡ εὐπρέπεια.

Δόξα. **Νεκρώσιμον.**

Ἐκ γῆς πλαστοουργήσας με, εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι, τῇ παραβάσει με κατέκρινας, ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, ἐν ἣ τὰ κρυπτὰ τῆς ἐκάστου πράξεως, φανερά παρίστανται ἐνώπιόν σου, τότε φεῖσαί μου ἀναμάρτητε, καὶ τῶν ἐσφαλμένων μοι συγχώρησιν διδούς, τῆς Βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος, καθὼς βοᾷ ὁ Προφήτης, "Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ."

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ

Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνῃ πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκκλίνωμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἐκτείνον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὥς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῶ
ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι
δὲ ἐπήγασας, ζῶν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς
ἐξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου
δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς
πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου
δόξης, τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὖν ἐξελέξω καὶ
προσελάβου, Κύριε.

Ἵνα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνοὺς, θείας
βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας,
θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος· διὰ
τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ,
μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου,
πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ
τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους
καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθεῖς, τῆς
οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον,
χαίρων ἐξετέλεσας, ὡς ὑπεράγαθος,
καὶ τιμῆς ἐξηγόρασας, τὸν σύμπαντα
Κόσμον, Αἷματι τιμῶ σου· διὸ δεόμεθα,
πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ
τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους
καταξίωσον Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Τρόμῳ, τῷ φορικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ
σου Χριστὲ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος
νεκροί, ψῆφον ἀναμένουσι, τὴν σὴν
δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται
δικαιοκρασίαν, τότε φεῖσαι Δέσποτα,

Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίστει τῶν πρὸς σὲ
μεταστάντων, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς σου,
καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐας τῆς προμήτορος Ἀγνῆ, σὺ τὴν
ὀφειλὴν συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀπήτησας,
τὸν τὴν ἀφθαρσίαν τε, καὶ τὴν ἀνάστασιν,
τοῖς πιστοῖς χαριζόμενον, καὶ τῇ ἀθανάτῳ,
δόξῃ στεφανώσαντα, τοὺς σὲ δοξάζοντας,
ὃν νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, τούτους ἐν
φωτὶ κατατάξαι, τῆς αὐτοῦ λαμπρότητος
Θεόνυμφε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - -

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος β'.

Ἀπόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται,
Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς
τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν
τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν
Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν
ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν
δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἥμαρτον
συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ
σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι
τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου Φωτός,
ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς
μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεὸς Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ (ἀρχιερατικοῦ
βαθμοῦ) ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ
μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν
κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν
τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων
καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας
Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων **ΙΕΡΕΥΣ**
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ
πλούσιον ἔλεος.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία.

(Εὐλόγησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ἀμήν.)

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν
καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ
Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας
αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)